

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 617/2025
20.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Илије Драгославића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу 78К 316/2024 од 13.11.2024. године и Вишег суда у Пожаревцу 2Кж1 14/25 (2021) од 10.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 20.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Илије Драгославића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу 78К 316/2024 од 13.11.2024. године и Вишег суда у Пожаревцу 2Кж1 14/25 (2021) од 10.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу 78К 316/2024 од 13.11.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне суд одредити један дан казне затвора. Одлучено је и о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде. Истом пресудом у односу на окривљеног АА одбијена је оптужба да је извршио кривично дело уништење и оштећење туђе ствари из члана 212. став 1. у вези члана 33. и 61. КЗ, и кривично дело неовлашћено фотографисање из члана 144. став 1. у вези члана 61. КЗ.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу 2Кж1 14/25 (2021) од 10.02.2025. године, одбијена је као неоснована жалба пуномоћника – браниоца противтужилаца – окривљених АА и ББ, адвоката Илије Драгославића и пресуда Основног суда у Пожаревцу 78К 316/2024 од 13.11.2024. године, потврђена.

Бранилац окривљеног АА – адвокат Илија Драгославић у захтеву за заштиту законитости означава да исти подноси против правноснажне пресуде Вишег суда у Пожаревцу 2Кж1 14/25 (2021) од 10.02.2025. године, док из образложења произлази да се истим побија и првостепена одлука (пресуда Основног суда у Пожаревцу 78К 316/2024 од 13.11.2024. године), због повреде закона, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и „донесе пресуду којом ће укинати у целини првостепену одлуку и предмет вратити првостепеној или преиначити другостепену одлуку“.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу и на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости не опредељује конкретно ни једну повреду закона која, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, већ у образложењу захтева нумерише и образлаже повреде закона из члана 98. став 3. и члана 99. ЗКП, односно повреде које се односе на правила о испитивању сведока и поступак суочавања сведока.

Међутим, повреде закона из члана 98. став 3. и члана 99. ЗКП, нису предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле, нису дозвољени разлози, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Илије Драгославића, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар – саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић